

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ
ПРАВНО-ЕКОНОМСКИХ НАУКА
Студентски трг 1, Београд

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ПРИЈЕМАНО:	21-09-2026
ОБЈАВЛЈЕНО:	02 612-1750/6-26

Предмет: **Проширење жалбе због недоношења решења у законом предвиђеном року**

Жалилац: **Урош Новаковић, (Војводе Саватија 16а), Београд**

Дана 9. јуна 2026. године, Веће научних области правно-економских наука (ВНОПЕН) је донело одлуку по жалби 02-03 Број: 61026-3997/5-26, којом је поништило Одлуку о неутврђивању предлога за избор кандидата у звање редовног професора Изборног већа Универзитета у Београду-Правног факултета, 02-број: 182/15 од 8. априла 2026. године. Дата одлука је достављена Правном факултету Универзитета у Београду 15. јуна 2026. године.

ДОКАЗ: Копија Одлуке Већа научних области правно-економских наука 02-03 Број: 61026-3997/5-26, са пријемним печатом.

Сагласно чл. 171, ст. 3 Закона о општем управном поступку (надаље: ЗУП) ("Службени гласник РС", бр. 18/2016, 95/2018 и 2/2023), Изборно веће Универзитета у Београду-Правног факултета било је дужно да изда решење у року од 30 дана од дана достављања решења. То се није догодило до дана подношења ове жалбе.

Након достављања одлуке Већа научних области, на две седнице Изборног већа (ИВ) није било потребног кворума за одлучивање, иако наставно особље није на годишњем одмору. Напомињем да они редовни професори (два) који су били на плаћеном одсуству нису урачунати у кворум. Проистиче да је око једна трећина редовних професора неоправдано изостала и тиме злонамерно и неоправдано спречило доношење нове одлуке.

ДОКАЗ: Увид у записник са седнице ННВ Правног факултета одржане дана 29. јуна 2026. године и седнице која није одржана 08. јула 2026. године.

Како Универзитет у Београду-Правни факултет, без оправданог разлога није одлучио у законом прописаном року, 16. јула 2026. године сам поднео жалбу против ћутања управе, коју овом приликом проширујем.

Конкретно, жалбу проширујем зато што је у међувремену истекао рок за одлучивање о жалби против ћутања управе и зато што је сада постало очигледно да првостепени орган нема намеру да оконча ћутање, јер није ништа учинио иако је од последњег покушаја одржавања седнице Изборног већа прошло додатних 75 дана.

Декан, као орган задужен за управљање факултетом није искористио овлашћење, према Статуту, да након усвајања жалбе - враћања предмета на поновно одлучивање од стране ВНОПЕН, након што је намерно срушен кворум на седници ИВ од

29. јуна 2026. године, сазове ванредну седницу ИВ на којој би се одлучило о избору у звање. На тај начин би се донела одлука у законском року од 30 дана. Наиме, декан не само да није самостално сазвао седницу, него је захтевао да се као услов за нову, ванредну седницу ИВ, прикупе потписи 1/3 редовних професора који чине кворум за одлучивање о избору редовног професора (посебни кворум), иако то није услов за сазивање седнице, јер је на то био обавезан законом. Супротно томе, он је у мејлу који је послао свим члановима ИВ, изразио сагласност да треба да буду присутни сви чланови ИВ и изјавио да је седницу заказао како би **изашао у сусрет професорима**: *"На самом почетку желим да нагласим да је седница на наведени начин заказана како бих изашао у сусрет иницијативи 14 наших редовних професора, поштујући њихово тумачење ових правила."*

ДОКАЗ: Копија мејла декана од 5. јула 2026. године

Након што је то учињено и прикупљени су потписи, један редовни професор (С. Костић) је захтевао да тој седници ИВ присуствују сви чланови ИВ, а не само редовни професори (општи кворум), и изјавио у маилу који је послао у петак 04. јула 2026. године у 18:23 часова свим члановима ИВ, *"да уколико сви чланови ИЗ не буду позвани на седницу која треба да се одржи 08. јула ја на исту нећу доћи"*. Од стране декана мејл је послат свим члановима ИВ тек у недељу 05. јула у 18:20 часова и остављен је рок да се додатни потписи прикупе до сутра у 14 часова, иначе ће се већ заказана седница ИВ отказати. Након што су прикупљени додатни потписи 1/3 свих чланова ИВ, ванредна седница је заказана за 08. јул 2026. године и позвани су сви чланови ИВ, како је то споменути професор захтевао, а декан се сагласио. У светлу ове чињенице, декан није ништа учинио да претходно спречи непотребно малтретирање и редовних професора и кандидата и свих чланова ИВ, већ се није оглашавао, иако је он орган који је надлежан да се стара о законитости рада факултета, који заступа факултет и одговорно је лице за управљање факултетом. То је могао учинити сазивањем седнице ИВ.

ДОКАЗ: Поднесци са потписима 1/3 редовних професора и потписи 1/3 свих чланова ИВ.

На ванредну седницу ИВ 8. јула 2026. године позвани су сви чланови ИВ (професори, доценти, асистенти) и дошло је преко 50% свих чланова ИВ (општи кворум) како је то захтевао споменути редовни професор. Он се, иако је рекао да ће присуствовати само ако присуствује преко 50% чланова ИВ, није појавио, нити дао образложење за такав поступак (*"...Моје је питање по ком основу ми члановима ИВ који нису редовни професори одузимамо право да се изјасне по овој - обавезној тачки дневног реда - без које седница ИВ не може ни да почне?... Имајући претходно наведено у виду ја вас молим да исправите описане пропусте, допуните дневни ред обавезним тачкама и, коначно да на седницу ИЗ позовете све чланове ИЗ, а не само редовне професоре. Сматрам да је овако поступање и у најбољем интересу кандидата о чијем питањима треба да се одлучује на овом ИЗ, односно да је успостављање пуне законитости одржавања саме седнице ИВ управо у њиховом најбољем интересу. Коначно, унапред најављујем да уколико сви чланови ИЗ не буду позвани на седницу која треба да се одржи 08. јула ја на исту нећу доћи јер ни начин њеног сазивања, ни искључивање наших колега који нису у звању редовног професора из рада ИЗ једноставно није у складу са нашим важећим прописима и ја у*

томе нећу да учествујем."). На дневном реду седнице ИВ је било и расписивање конкурса за избор у звање редовног професора другог колеге, јер претходно намерним рушењем кворума на седници 29. јуна 2026. године, ни њему није расписан конкурс.

ДОКАЗ: Копија мејла проф. др Светислава Костића

Декан на тој ванредној седници, која није одржана, није учинио ништа, нити је рекао какви су даљи кораци поводом овог случаја и мог избора. Није се осврнуо на јасну злоупотребу поводом прикупљања потписа и манипулацијом са кворумом. Дозволио је да запослени дођу на седницу и да 1/3 редовних професора манипулише великом већином колектива, а пре свега, функционисањем факултета. Поставља се питање како то факултет функционише ако ИВ за редовног професора не постоји и не одржава се чак 4 месеца, уз опасност да се то продужи за још један месец (октобар)! Ванредној седници, која није одржана, присуствовало је 52 члана ИВ који су усвојили Дневни ред и чекали око 30 минута да се створи посебни кворум. На седници је било чак 24 редовна професора од укупно 39, скоро 2/3. Два редовна професора су узела плаћено одсуство и нису рачуната у кворум.

Паралелно са жалбом коју сам након истека законског рока 16. јула 2026. године поднео ВНОПЕН, обратио сам се и дописом декану у којој сам га питао шта ће учинити поводом мог избора и очигледне опструкције и злоупотребе. До дана подношења ове жалбе (више од два месеца) никакав званичан или незваничан одговор нисам добио на тај допис. Додатно, од почетка расписивања конкурса новембра 2025. године, а посебно од подношења приговора у марту 2026. године, није постојао нити један званичан или названичан састанак са деканом или Управом поводом решења настале ситуације. На тај начин, декан показује да нити има намеру да поступи законито, нити се стара о законитости рада факултета, а на самом крају, не води рачуна уопште о интересу кандидата, нити се брине о свом запосленом који очигледно трпи последице злоупотребе и манипулације.

ДОКАЗ: Копија дописа декану од 16. јула 2026. године.

Након обраћања ВНОПЕН декану, дописом од 25. августа 2026. године, а поводом кршења законских рокова, од стране декана није покушано заказивање нове ванредне седнице у периоду од месец дана (25. август-28. септембар), нити је учињен било какав корак у циљу доношења одлуке, на шта је Правни факултет обавезан по закону.

ДОКАЗ: Допис ВНОПЕН декану Правног факултета од 25. августа 2026. године.

Све напред наведено говори да постоји очигледна, трајна, и несумњива намера да се спречи мој избор у звање редовног професора кроз опструкције и злоупотребе. Исто је основано очекивати да ће се десити и на редовној седници ИВ заказаној за 28. септембар 2026. године. Намера је да троје редовних професора оду у пензију након 01. октобра 2026. године и да се на тај начин умањи број гласова који су ЗА избор у звање редовног професора. Ако се погледа број од 26 редовних професора, 24

присутна на заказаној седници 08. јула и два која су исказала намеру да не врше злоупотребу, јер се узимањем плаћеног одсуства нису рачунали у кворум, јасно је да након усвајања жалбе ВНОПЕН постоји скоро већина од 2/3 редовних професора који су ЗА доношење одлуке о избору. Из ових разлога се и обраћам проширењем жалбе ВНОПЕН.

Ово је очигледан пример опструкције и злоупотребе права од стране 1/3 чланова ИВ. Штавише, од покретања поступка за избор у звање редовног професора протекло је скоро годину дана (11 месеци). Упркос томе што важеће законске норме и универзитетска правила изричито предвиђају да се конкурс спроводи за највише 7 месеци.

Дакле, како су сви законски рокови на свим нивоима одлучивања протекли, проширујем жалбени захтев. Тражим од другостепеног органа да предузме једину преосталу закониту могућност – **да одлучи мериторно о захтеву за избор у звање редовног професора**, то јест без враћања ствари на поновно одлучивање првостепеном органу.

У проширењу жалбе желим да истакнем три аргумента: 1) да не постоје законске препреке за мериторно одлучивање другостепеног органа; 2) да не постоји законска могућност да се предмет врати на поновно одлучивање првостепеном органу; 3) да се одлука не може заснивати на мишљењу пристрасног приговарача.

1) Не постоје законске препреке за мериторно одлучивање другостепеног органа

Чл. 138 ЗУП уређује доношење заједничких решења органа. Доношење одлуке у овом поступку избора у звање потпада под одредбу чл. 138, ст. 3 ЗУП, који прописује да када је прописано да се решење доноси уз мишљење другог органа, решење не може да се донесе док се мишљење не прибави. У поступку избора у звање наставника на Универзитету у Београду, одлуку о избору доноси одговарајуће веће научних области Универзитета, уз претходно прибављено мишљење изборног већа одговарајућег факултета. Ипак, чл. 138, ст. 4 прописује да је орган дужан да мишљење достави органу који доноси решење, у року од 30 дана од дана пријема захтева, те да ће се, ако орган не поступи у том року, сматрати да је дао мишљење, осим ако посебним законом није друкчије предвиђено. Како посебни закон у овој области – Закон о високом образовању не прописује друкчије, то је услов за одлучивање ВНОПЕН испуњен. Наиме, Веће научних области правно-економских наука је одлуком по жалби 02-03 Број: 61026-3997/5-26 од 9. јуна 2026. године затражило од Изборног већа Универзитета у Београду-Правног факултета да му достави мишљење. Рок од 30 дана је истекао, те се, сагласно чл. 138, ст. 4 ЗУП, сматра да је мишљење дато и да Веће научних области правно-економских наука може да донесе одлуку о избору у звање редовног професора.

2) Не постоји законска могућност да се предмет врати на поновно одлучивање првостепеном органу

ЗУП предвиђа само једну ситуацију у којој је дозвољено другостепеном органу да врати предмет на поновно одлучивање првостепеном органу. Чл. 171, ст. 3 ЗУП прописује да ако другостепени орган нађе да постоје недостаци у спроведеном првостепеном поступку и да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак. Дакле, оба услова морају кумулативно да буду испуњена – и да постоје недостаци у првостепеном поступку и да ће те недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган. Питање је да ли је први услов испуњен због тога што је првобитна одлука првостепеног орган поништена због недостатака у форми акт, конкретно неадекватног образложења. Други услов, пак, свакако није испуњен. Прво, давање одговарајућег образложења само по себи неће брже и економичније урадити првостепени орган. Друго, и важније, у конкретном случају првостепени орган јасно показује да нема намеру да одлуку донесе благовремено и законито, нити је то учинио.

Изнето упућује на закључак да у овом предмету не постоји законска могућност да се предмет врати на поновно одлучивање првостепеном органу, те да је Веће научних области правно-економских наука дужно да о непосредно, самостално и мериторно одлучи о једногласном Извештају Комисије за писање реферата за избор у звање редовног професора, без враћања предмета на поновно одлучивање првостепеном органу.

3) Одлука се не може заснивати на мишљењу пристрасног приговарача

Уколико овлашћена службена лица не располажу стручним знањем потребним за утврђивање или оцену неке чињенице, онда се изводи доказ вештачењем (чл. 128, ст. 1 ЗУП). Ипак, одлука се не може засновати на налазу или мишљењу вештака чија непристрасност није несумњива.

Уколико би Веће научних области правно-економских наука сматрало да налаз и мишљење подносиоце приговора у овом поступку треба узети у обзир због тога што је у питању лице које поседује стручно знање у датој научној области, ипак не би могло да заснује своју одлуку на њеном приговору. Наиме, тиме би угрозило законитост одлуке коју доноси јер непристрасност подносиоце приговора није несумњива. Напротив, постоје јасни елементи који могу довести у сумњу њену непристрасност у односу на конкретног кандидата. Неки од тих елемената су, уз јасно изречену сумњу у њену непристрасност, изнети у одговору Комисије на приговор. Уз то, у овој жалби давајем и следеће елементе, који доводе у сумњу њену непристрасност (спречавање да кандидат докторира повлачењем из комисије за преглед и оцену доктората без навођења разлога 2015. године; давање рецензије од једне граматички нетачно написане реченице и оспоравање књиге за коју је кандидат добио награду Универзитета за најбоље научно дело у 2020. години). О овоме су пружени докази у првој жалби. Штавише, осврћући се на сумњу Комисије у њену непристрасност, подносиоца приговора чак то ни не негира, већ правно погрешно тврди да лични мотиви нису препрека да се утврди да постоји или не испуњеност услова - једино о чему је Комисија надлежна да одлучује (*"Питање пред Изборним већем није какав је лични однос подносиоца примедби према кандидату, нити да*

ли је подносилац примедби у ранијим поступцима био мање или више критичан према кандидату" - страна 4. одговора подносиоце на изјашњење Комисије). Ово јасно показује неразумевање правде и правичности и злоупотребу права. Подносиоца приговора не оспорава постојање личних мотива, нити да постоји различито третирање у истом случају тј. дискриминација конкретног кандидата.

Из свих наведених разлога, као и услед чињенице да другостепени орган већ други пут одлучује о жалби у овом предмету, те да поседује све списе предмета, тражим да другостепени орган **одлучи мериторно о захтеву за избор у звање редовног професора**, без враћања предмета на поновно одлучивање првостепеном органу.

У Београду, 20. септембра 2026.

Проф. др Урош Новаковић

